

Några citat från mirakelprocessens vittnen

2001-12-20

**Consuelo Santos Sanz, hustru till
dr. Nevado och sjuksköterska**
(Almendralejo, 1 juli 1993):

Jag minns att redan när vi gifte oss, i december 1962, kunde man på min makes händer se de första tecknen till skador orsakade av upprepade expositioner för röntgenstrålning.

I juni 1992 blev han nödgad att upphöra med att operera. Vid denna

tidpunkt så hade han utbredda hudförändringar i form av förtjockad hud omväxlande med områden av hyperpigmentering och framförallt ett flertal sår på ovansidan av fingrarna. Den största av dessa, och den som mest plågade honom, var en utbredd sårbildning med vallartade och hårda kanter som sträckte sig över hela ovansidan av vänster långfinger. Min make brukade täcka dessa fula sår med olika bandage som jag hjälpte honom att byta ofta.

Dr Isidro Parra Ortiz, Docent i Dermatologi (Mérida, Spanien, 2 juli 1993):

Sista gången jag såg honom med dessa sjukdomstecken var för ungefär ett år sedan när vi råkade sammanstråla på en sammankomst med några vänner. Den dagen lade jag märke till att han, förutom de förändringar som jag redan kände till och som beskrivits ovan, även

hade ett utbrett sår på ena handen. Såret fanns på ovansidan och på sidan av den mittersta delen av det vänstra långfingret och kliniskt så var det uppenbart att det rörde sig om en skivepitelcancer. Jag rekommenderade honom enträget att han skulle låta ta bort förändringen men han tog inte särskilt stor notis om mitt förslag och genomgick ingen behandling.

Syster Carmen Esqueta Cabello är Barmhärtighetssyster och sjuksköterska, Dr. Nevados medarbetare (Jaen, 5 oktober 1993):

Han behövde mer och mer ägna sig åt mindre kirurgi. Han lämnade helt traumatologin och alla operationer i röntgengennomlysning. Det enda han gjorde var att operera mindre frakturer och gipsa; till slut var han tvungen att helt och hållet lämna kirurgin.

Dr. Manuel Nevado Rey

(Almendralejo, 30 juni 1993):

I början av november 1992 behövde jag gå till jordbruksministeriet för att sköta några ärenden som hade att göra med min aktivitet som jordbrukare. På ministeriet, medan jag sökte den person som skulle intervju oss, fann vi av en händelse Luis Eugenio Bernardo Carrascal, en jordbruksingenjör som arbetar på ministeriet och som underhöll oss på ett mycket trevligt sätt medan vi väntade på den person vi skulle träffa.

Luis Eugenio Bernardo Carrascal, jordbruksingenjör (Badajoz, 19 maj 1994):

Efter att ha tagit hand om dem och då vi tog avsked, fäste jag mig vid hans händer, vilka fångade min uppmärksamhet på en gång eftersom de var helt täckta av sår. Jag frågade vad det var han hade och han

berättade att han led av en grav kronisk strålningsdermatit sedan mycket länge.

Med de bästa önskningarna om att kunna hjälpa honom med något, gav jag honom ett bönekort för andakten till Opus Deis grundare, Monsignore Josemaría Escrivá de Balaguer, som hade saligförklarats några månader tidigare - minns jag att jag sade - och jag uppmuntrade honom att anförtro sig åt dennes beskydd samt be om att händerna skulle botas.

Dr. Manuel Nevado Rey

(Almendralejo, 30 juni 1993):

Det gjorde jag alltifrån det ögonblicket, och några dagar senare reste jag till Wien för att delta i en medicinsk kongress. Där blev jag imponerad av att, i alla kyrkor jag besökte, finna bönekort till den salige Josemaría. Detta fick mig att åkalla hans förbön mer, på det sätt man hade rekommenderat. Jag bad till

honom på ett informellt sätt och anförtrrodde mig åt hans förbön, utan att strikt hålla mig till den ordagranna bönen på bönekortet. Men jag bad också den bönen några gånger.

Consuelo Santos Sanz

(Almendralejo, 1 juli 1993):

Jag själv lade märke till att hudförändringarna på hans händer förbättrades mycket på kort tid. Han bad mig inte längre om att jag skulle byta förband och jag såg att de djupa sårerna hade läkt helt och hållet och att områdena med hård hud hade försvunnit.

Dr. Manuel Nevado Rey

(Almendralejo, 30 juni 1993):

Från den dag då man gav mig bönekortet, från det ögonblick då jag anförtrrodde mig åt den salige Josemarías förbön, började händerna att bli bättre och efter ungefär två

veckor försvann skadorna och händerna blev som de är nu, helt friska.

Det är uppenbart att detta tillfrisknande inte kan förklaras av naturliga orsaker. Jag har redan sagt att strålningsdermatit är obotlig och att jag inte använde något läkemedel. Det enda jag tänkte på var att någon hudläkare skulle kunna göra en hudtransplantation för att täcka såren, men jag hann inte göra något.

Dr Isidro Parra Ortiz (Mérida, Spanien, 2 juli 1993):

Nyligen träffade jag dr Nevado igen och fick tillfälle att undersöka hans händer. Till min stora förvåning så hade det sår jag ovan beskrivit helt försvunnit. Resten av förändringarna som han hade haft hade tillbakabildats spontant utan någon särskild behandling.

Jag har förvisso aldrig sett ett enda fall där sjukdomen spontant läkt. Det normala är att man till slut blir tvungen att amputera fingrarna för att råda bot på den cancer som alltid brukar uppstå med tiden.

Luis Eugenio Bernardo Carrascal,
jordbruksingenjör (Badajoz, 19 maj 1994):

Några dagar före jul fick jag ett telefonsamtal från denne man, Dr. Nevado Rey, under vilket han glädjefullt berättade att skadorna på händerna helt hade försvunnit. Han tillskrev botandet den salige Josemaría.

Dr. Manuel Nevado Rey
(Almendralejo, 30 juni 1993):

Jag var mycket rädd för att det skulle uppstå någon metastas, vilket skulle ha en usel prognos, men det hände inte. Helt enkelt var det så att strålningsdermatiten botades och jag

kan inte annat än tillskriva detta den salige Josemarías förbön.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
nagra-citat-fran-mirakelprocessens-
vittnen/](https://opusdei.org/sv-se/article/nagra-citat-fran-mirakelprocessens-vittnen/) (2026-03-01)